

som har været præget af fortrængninger – nu tænker jeg ikke på udslip, men mere fortrængninger overhovedet i forhold til, om der er nogen idé i det her. Jeg tror ikke på CO₂, men jeg tror på, hvad man kan måle, hvad man kan konstatere. Jeg tror på, hvor galt det kan gå, og der er så mange ting, der peger på, at vi er nødt til at tage det her dybt alvorligt; men vi tager det kun dybt alvorligt i det øjeblik, vi er villige til at optræde i fællesskab.

Jeg er enig i, at det forslag til vedtagelse, vi er fælles om i dag, ikke er særlig skarpt. Det sætter ikke de høje mål. Det er ganske forsigtigt, men det har den helt fornuftige forsigtighed, at vi kan sende vores minister i udenrigspolitisk sammenhæng, som det her også er, ud i verden med et bredt enigt Folketing bag ministeren, og det er i virkeligheden noget af det allervigtigste.

Der er altså nogle, der må trække fodnoterne en smule til sig og sige: Jo bredere et mandat, vores minister har, jo bredere et flertal i Folketinget, vores minister har bag sig, når han skal ud at kæmpe den her kamp, desto flottere.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

CD's ordfører har fået øje på et marked for stik-kontakter. Det synes jeg faktisk er ret godt set. Det er et spørgsmål, om ikke vi skulle være sammen om en lille investering dér, men så skal den fabrik i hvert fald være energirigtig.

Jeg er helt enig med hr. Ebbe Kalnæs i hans visioner om at gå ud og hjælpe de andre, gøre noget i udlandet osv. – det er jo dér, det skal ske – men jeg må alligevel spørge hr. Kalnæs:

Går CD ind for at opretholde den målsætning, vi har fra 1988, hvor CD også var med regeringen, om, at vi i år 2005 skal have reduceret 1988-tallene med 20 pct.?

Det er ikke nok, at vi skal gøre noget i udlandet. Vi skal også gøre noget herhjemme, selv om det gør lidt ondt. Vi skal altså gå foran med det gode eksempel. Vi har de bedste forudsætninger for at gøre noget, så vi må også gøre noget herhjemme. Det kan ikke hjælpe, at vi ligesom Niels Hausgaard vil sige: Vi kan fise og fjoge, ligesom vi plejer, når bare vi gør noget i udlandet.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg synes, det var rart at høre, at CD's ordfører sagde med meget klar stemme: Vi siger nej til skov og sinks og alt muligt af den slags.

Jeg vil gerne spørge hr. Ebbe Kalnæs: Hvad siger CD så til atomkraft? Hvad siger CD til, at vi siger: Det positive, det, vi ved, der virker, og som jeg ved at CD også er optaget af, nemlig energibesparelser og vedvarende energi, og CD taler jo også meget om teknologioverførsel, er det ikke det, vi skal samle os om og sige, at det er det, det handler om?

Jeg synes, det var positivt at høre den tale om teknologioverførsel til udviklingslandene, og det er jo utrolig vigtigt, men jeg blev ærlig talt ret overrasket over at høre synspunktet, at det var i orden at handle med varm luft. Det skader jo netop indsatsen og vores fælles miljø.

Mener hr. Ebbe Kalnæs ikke, at vi skal lave de teknologioverførsler til udviklingslandene, at industrilandene skal stå ved deres løfter om bistand?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Ja, 5 minutter til indledning er jo ikke lang tid, og et minut her er endnu kortere. Jeg tager altså en anden runde, for det her er vigtigt.

Det, der er det afgørende i det her, er jo, at jeg godt, ved at varm luft ikke umiddelbart laver noget miljø, og at det kun kan sælges én gang. Det, der for mig er meget afgørende, er, at vi ikke får et nej, at vi får de mennesker med. Det er så afgørende, at de kommer med ind på de her skinner på så tidligt et tidspunkt som overhovedet muligt. Vi sender så nogle penge ned til dem, der i første omgang ikke giver så meget, men jeg skal lige understrege, at på det område trænger de i allerhøjeste grad til dem.

Så vil jeg gerne sige: Ja, altså besparelser og den danske energiteknologi, der sælger for langt over 20 mia. kr., og som i øvrigt også er en beskæftigelsesmæssig succes – det er en anden sag – er vi enige i er vigtig, men vi er bestemt også optaget af de danske mål. Vi skal passe på, at vi ikke kommer i en situation, at vi bliver så hellige, at vi tror, at miljøpolitik, som man kan løse teknisk og gennem aftaler, ikke giver bedre resultater, at den danske miljøpolitik ikke bliver sådan, at hvis ikke det gør ondt, så er det ikke noget værd.

Det, det handler om, er sådan set at nå målet, og hvis vi kan lave aftaler, som gør, at vi kan sætte vores ressourcer ind, som er mange, for vi er rige, og få et endnu bedre resultat, så vil vi være åbne over for dem. Vi vil ikke skrotte de danske mål, men hvis der er åbenhed og mulighed for i forhandlinger at nå højere mål gennem